Затова ви казвамъ да оставите 100 души отъ дружината, и когото помежду воеводитѣ намѣрите за право да остане, въ Топли долъ да варди, дето ви каже д.[ѣдо б. С.] попъ „тамошниятъ"; сѫщо така и отъ селянитѣ да вземете 100 и повече хора да се сдружатъ съ ония нашитѣ сто, та да пазятъ тамошния боазъ, а селянитѣ Църновръхчене, Глещичани и Вишковчани да даватъ храна и хора.

А другитѣ пъкъ доброволци съ воеводата имъ да излѣзнатъ на открито, и ние ще бѫдемъ утре вечерь тамъ, за да се срещнемъ въ едно време.

Дѣловодитель — Воевода на бълг. чета
Панчо Досевъ, учитель — *Панайотъ Хитовъ*

Това писмо е адресирано на гърба до Филипъ Тотя въ Топли-долъ; а следното е написано на български (Арх. Н. Б. № 8941):

Господинъ воеводата Панайотъ
въ планината

Както вече ви известихме, снощи спахме на Черни върхъ. тази зарань тръгнахме и дойдохме на Бабинъ зѫбъ, гдето се надѣвахме, че ще ви намѣримъ.

Като не ви намѣрихме на Бабинъ зѫбъ, дойдохме въ Топли долъ, но и тукъ като не ви намѣрихме, а и никакво известие не сте ни оставили, где да се съберемъ. Много се зачудихме и не знаемъ кѫде да ходимъ безъ ваша заповѣдь изъ планината. Затова ви молимъ да ни известите, где да ви чакаме, за да се съберемъ и да се посъветваме за напредъ, че така ходимъ безъ совета по тъмнина.

Отъ името на воеводитѣ и четницитѣ

Топли долъ — Писарь на четата
6 юлий 1876 г. — *Георги Милетичъ*

Непозната мѣстность
7 VII 1976 г.
срѣда

Въ 5 часа тръгнахме по-нататъкъ напредъ и следъ около три часа много труденъ походъ, стигнахме на истинската *Стара-планина*; дотукъ това е най-високиятъ хребетъ, а всички останали, 1000 и повече стѫпки, изглеждатъ като малки хълмчета спрямо този гордъ Балканъ. Оттукъ виждамъ *Видинъ*, *Дунава*, *Калафатъ* и стотини села, които презъ мъглата едва прозиратъ; височината на този гребенъ е наймалко 5000 стѫпки. На пладне слънцето печеше до изгаряне долинитѣ, а ние тукъ щѣхме да измръзнемъ.

Тукъ намѣрихме и нашия воевода г. Панайота съ четитѣ, които ни чакаха.